

quod dicit ver. Et in privilegiis, vñ facere dñam* inter priuilegium & beneficiū: priuilegiū stricti iuris, secus in beneficio, & bene dicit gl. stricto sumpto vocabulo. q̄a priuilegium dñ quasi priuans legem. iii. dist. c. priuilegia. Et sic est, contra ius commune. & ideo latius interpretatur beneficiū q̄ priuilegiū. facit quod dicitur in c. fi. inf. e. & quod ibi no. per Io. An. & in c. olim tibi. de ver. sig. facit etiam quod no. per legitas in l. beneficiū. ff. de consti. prin. In ea. gl. ibi Arg. contra. Intellige tex. non ad proxime dicta, q̄a cum illo cōcordat id, q̄ sequitur. In ea. gloss. in fi. Intellige, nisi q̄s veniret contra p̄ceptum superioris, vel nisi quis faceret alii, quod sibi fieri non vellet. nam talia etiam non erant licita, secundum primæuum ius naturale. i. dist. in princ. Aduerte q̄a potes aliter concludere in materia, quam dixit glo. nam id, de quo quæritur, est de materia regulariter in suo genere permessa. & sic sumus in his, quæ sunt de genere permissorum, & tunc procedit in tali materia, q̄ omne illud, q̄ non reperitur prohibitum, intelligatur esse concessum, ex quo sumus in materia regulari & in suo genere permessa, facit quod habetur in l. i. ff. de testi. vbi regulariter quilibet potest esse testis, nisi reperiat prohibitus. & similiter quilibet potest procurator esse, nisi reperiat prohibitus. l. mutus. §. i. ff. de procur. & similiter potest quis contrahere m̄rimonium, nisi reperiat prohibitus. facit quod habetur. ff. de spon. c. cum apud. vnde in prædictis dicimus q̄ editum est permissorium regulariter, & in suo genere. & est prohibitorium certarum p̄sonarum, vel certorum casuum. facit quod no. in d. c. cum apud. & in d. l. mutus. §. i. Si autem sumus in materia, quæ regulariter in suo genere est p̄hibita, & sic est de genere prohibitorum, & tunc procedit, q̄a omnia intelliguntur prohibita, quæ non reperiuntur permessa & ita intelligatur iste tex. Nam alio non apparente recurẽdum est ad regulam, & standum est regulæ. l. ois dñ finitio cum ibi no. ff. de reg. iur. & facit quod no. de reg. iur. in rub. li. vi. Et ideo, si sumus in materia regulariter prohibita, debet p̄sumi prohibitorium, nisi appareat permissum. Nam regularia sunt secundum naturam ipsius regulæ. ideo facilius p̄sumitur aliquid esse potius sub regula, quæ procedit se cundam communia accidentia, quam sub spiritualitate, q̄ ex accidenti, & singulariter contingit contra naturam regulæ. facit q̄ hñ in l. nam ad ea. ff. de legi. Si aut quæritur, quomodo cognoscetur, an materia sit in suo genere prohibita, vel permessa, dic q̄ hoc poterit colligi ex eo, quod tetigit gl. circa finem. ¶ Quæritur, si constitutio, seu lex loquitur permissiue, p̄sumitur & dñ materia permessa. si autem loquitur negatiue, dicitur materia prohibita, ut patet ex iuribus hic alleg. circa fi. glo. Si autem esset casus, in quo non bene apparet, an in tali materia lex loquitur permissiue, aut p̄hibitiue, tunc recurẽdum esset ad ius primæuum naturale, quia intelligeretur esse permissum, nisi veniret contra p̄hibitionem superioris, vel nisi quis vellet alteri facere id, quod sibi fieri nollet. Et profequitur hic Io. An. de multipli ci lege, videlicet de lege nature, & de lege iuris gentium, & de lege Mosaiica, & de lege ciuili, & de lege canonica, & sic de quinque legibus, de quibus etiam tetigit in c. i. de sum. Tri. & fide cath. Et tangit, quæ sint licita, & quæ prohibita intelliguntur per ipsas leges. non est opus inquirere, quia p̄ ea q̄ dicit, non habes perfectam Doctrinã, sed melior Doctrina hñ ex his, q̄ dixi superius, ad m̄m. ii. q. 5. ca. consuluit. & l. nec non. §. q̄. ff. ex quib. cau. ma. In gl. in ver. tanquã in fi. & de materia hñ in d. c. homo Christianus. & inf. de iu reiu. c. cum quidam. In gl. pe. in fi. Solue q̄ ibi voluntas non fuit contraria potestati, quia poterat mutare in adiciendo, conditionẽ institutioni, & p̄sumitur mutasse, ex quo non adiecit, licet a prin. distisset, talis hæres esto secundum conditiones infra scriptas, vnde licet postea non adiciat conditionem, erit hæres, q̄a p̄sumitur ipsum mutasse voluntatem in adiciendo conditionem, ex quo non adiecit. In gl. pe. ibi. Durant in suo sensu, potest exponi, q̄ dicantur dura re, quia non immutauerunt voluntatẽ, & sic erit sensus, q̄ si durent in eodem sensu ex eo, q̄a non immutauerunt haberet locũ quod hic dñ. p̄tentiã intelligi scdm Host. si adhuc durent in suo sensu, i. si de nouo consentiant in eo, q̄d prius consenserat, & secundum istos intellectus loquitur de consensu canonicorum. Possent etiam intelligi de consensu ipsius electi, vt sit sensus, vt si ipse electus, p̄seueret i priori consensu, q̄a vellet esse Andegau. tunc procedit id, quod dñ hic, vt sequitur in gl. & dicit Host. q̄ iste vltimus intelle-

ctus videtur magis de mente literæ, quia vult facere gratiã principaliter ipsi episcopo, & non canonicis. Vltimo posses dicere, quare illi archiepiscopi magis fuerit puniti, quam in c. i. potes dicere q̄ hi pius deliquerunt quam illi, hic nedum fuit confirmatio, & translatio, sed consecratio. Præterea, hi fuerunt plures, & sic poterant maturius considerare facit. inf. de offi. del. c. prudentiam. Item aduerte, q̄a circa in tellectũ tex. dum dicit, Priore consensu perdurante, pot dicit, q̄ cum simpliciter loquatur intelligitur indistincte, & sic copulatiue de consensu eligentium, & etiam ipsius electi, cū etiam vtriusque consensus requiratur ad perficiendũ matrimonium spũale, de ele. cum inter canonicos. ¶ Itẽ adde, q̄ matrimonium spũale p̄hibetur per consensum eligentiũ & electi et ante confirmationẽ, & hoc voluit litera in uersi. Sicut autẽ dum dicit. Maxime cū cõfirmatus fuerit, & sic posuit dictionẽ replicatiuã, quæ replicat idẽ esse, et si nõ fuerit cõfirmatus quo ad contrahendũ m̄rimonium spũale, facit quod not. inf. de fil. presby. c. ad abolendã. ante tñ confirmationẽ non dicitur esse ratũ seu indissolubile, sed dñ indissolubile, post confirmationẽ, vt patet. inf. eo. in c. fi. & ex eo, quod dixi. §. in ver. confirmatus, super ver. post, vbi patet, q̄ demũ post cõfirmationẽ non potest dissolui sine licentia papæ, facit quod no. gl. de ele. c. fi. electio, li. vi. & c.

ADDITIONES.

- a ¶ Differentiam. Vide per d. lat. in l. fi. de cõlitu. prin. Fel. & Mod. in rub. sup. de relcrip. Sed. Sap.
- b ¶ Regulæ. Vide glo. in c. 2. de coniu. lepro. quæ vult q̄ in dubio standum sit regulæ, & no. Abb. in l. salubriter, de usu. vnde, qui habet regulam pro se habet intentionem fundam. ita, quod alleganti contrarium incumbat onus probã di. vt no. Bar. in l. 2. si quis ius di. nõ obtem. quous, ff. si quis cau. uide Curium Seniore in consi. 10. in fi. & in cons. leg. col. 1.
- c ¶ Maxime. Aude, quod dictio, maxime, aliquando est dictio implicatiua, ut in l. qui status, ff. de remil. & significat identitatem in casu contrario, i. quod si minor. in s. restitutio, & ibi per glo. ff. de immo. quandoque etiam ponitur per tantum, ut in c. si quis episcopus damnatus. 1. q. 3. & vide glo. in l. 1. in uersi. maxime, C. de no. Cod. compo. aliquando etiam ponitur pro ualde, & not. in l. 1. in glo. penul. ff. solu. mat. i. & de natura huius dictionis habetur per Bart. melius, quam alibi, in extraua. ad reprimen. in uers. maxime, & no. in ca. Auditis, quod el ubi etiam dictum fuit.

SYMMARIVM.

- 1 Licita est argumentatio de spirituali matrimonio ad carnale.
- 2 Reservata Deo, sunt reservata papæ.
- 3 In ponderanda dispositione, an sit realis, uel personalis, magis attenditur subiecta materia, quam expressio uerborum.
- 4 Factum a papa, censetur factum a Deo.
- 5 Translatio, & qualibet eius diffinatio, debet habere in se utilitatem & necessitatem.
- 6 Factum, quod episcopus sit transfusus ad aliam ecclesiam, non potest esse non notorium.
- 7 In notoriis an possit fieri sententia parte non citata?
- 8 Alligatus alteri ecclesie matrimonialiter, non potest licite eligi, sed debet postulari, & eligentes sunt priuandi, seu suspendendi potestate eligendi.
- 9 Non est recedendum ab antiquitate, nisi ostendatur error expressus, & nisi mutetur, uel reformetur ex se, & antiquitas tribuit titulum.
- 10 Papa incidens in hæresim potest corrigi, alias non, & tunc potest deponi per concilium generale.
- 11 Circumstantie notorii licet non sint notorie, non impediunt effectum notorium.
- 12 Episcopus dimittens primam ecclesiam sine licentia, & transfrens ad aliam sine licentia, vtraque ecclesia priuatur. 2.
- 13 Transfrens ad secundam, an sit priuatus ipso iure.
- 14 Per sententiam latam contra aliquem non statim perditur dominium rei.
- 15 Alligatus alteri ecclesie, ab alia postulatus concorditer, non potest ad ministrare etiam in ecclesia vltimonia na.

CAP. III.

Vanto Episcopus q̄ propria autoritate de sua ecclesia se transfert ad aliam carebit utraq; .h. d. primo narrat factũ. Secũdo aggrauat. Tertio punit. Secunda, ibi, Non attẽdes. Tertia, ibi, Ne autem. Casus lit. Episcopus Hildesemẽ a sede apo. indulgentiam obtinuit sub hac forma, si ad maiorem dignitatem forsan vocares, eam sibi liceat assumere, dummodo nihil ei obfisteret de canonicis institutis. Ipse vero de hac indulgentia confusus vocatus ad Herbipole. ecc. ad eam propria temeritate trãsiuit non attendens, q̄ in euã gelio dñ, quos Deus coniũxit, homo non separet; & potestatem transferendi Pontifices ita sibi dominus reseruauit, q̄ soli beato Petro Vicario suo, & successorib. suis suo priuilegio